

Pauzevrienden

Jason speelde niet graag voetbal zoals de andere kinderen.

Gayle Kinney-Cornelius
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Elke dag zat Jason tijdens de pauze onder een boom een boek te lezen. De meeste andere kinderen voetbalden. Jason had weleens met ze meegedaan, maar hij vond het eigenlijk niet leuk. Hij was niet goed in rennen of tegen de bal trappen. En hij voelde zich ongemakkelijk tussen alle rennende en schreeuwende kinderen.

Maar Jason vond het niet leuk om zich eenzaam en buitengesloten te voelen. De andere kinderen leken zoveel plezier te hebben! Hij wilde ook plezier maken met vrienden.

Op een dag keek Jason tijdens de pauze op van zijn boek. Hij zag Kira aan een picknicktafel zitten lezen. Toen zag hij Mark, die een steen tegen een muur trapte. Waarom voetbalden ze niet zoals alle andere kinderen?

De volgende dag keek Jason weer. Kira zat net als gisteren aan de picknicktafel te lezen. Mark zat op de grond. Hij zat met wat gras te friemelen. Jason las verder. Maar hij bleef af en toe naar Kira en Mark kijken. Misschien vonden zij het ook leuk om rustige dingen te doen.

Na schooltijd praatte Jason met mama. 'Ik lees elke dag tijdens de pauze', zei hij. 'Maar de andere kinderen voetballen.'

'Daar is niets mis mee.' Mama glimlachte. 'Ik was net zo toen ik zo oud was als jij. Ik was ook altijd aan het lezen.'

Jason glimlachte ook. Hij vond het leuk om samen met mama te lezen.

'Ik dacht dat ik de enige was die niet van voetbal houdt', zei Jason. 'Maar er zijn twee andere kinderen

die ook niet meespelen.' Hij vertelde mama over Kira en Mark.

'Misschien kun je hun vriend worden', zei mama.

Jason knikte. 'Misschien. Maar ik weet niet wat we samen kunnen doen.'

'Eens kijken. Jij en Kira lezen allebei graag, maar dat doe je alleen', zei mama. 'Wat vind je nog meer leuk om te doen?'

'Ik vind dammen leuk', zei Jason. 'En er is een dambord op school.'

'Hmm', zei mama. 'Wat zou je met dat dambord kunnen doen? Misschien tijdens de pauze?' Ze deed net alsof ze er diep over moest nadenken.

Jason lachte. 'Ik denk dat ik een idee heb.'

Toen de volgende dag de pauzebel ging, pakte Jason het dambord. Hij ging naar de picknicktafel

waar Kira aan het lezen was. Toen ze opkeek, hield hij het spel omhoog. 'Wil je een toernooitje opzetten?'

'Misschien', zei Kira. 'Maar we zijn maar met zijn tweeën.'

'Wacht maar even', zei Jason. Hij rende naar Mark, die weer in het gras zat.

'Hé, Mark', zei Jason. 'Wil je dammen? We kunnen een toernooitje opzetten.'

Mark glimlachte. 'Ik dam altijd met mijn vader', zei hij. 'Ik ben er best goed in.'

'Oké!' Jason glimlachte terug. 'Laten we gaan spelen.' ●

Dit verhaal vond plaats in de Verenigde Staten.